

Van Lantarenpalen en pitbulls

‘Doe alsof je een lantaarnpaal bent’ adviseert Martin Gaus, onze bekende natte-neuzen-kenner, over hoe je een agressieve pitbull af kunt weren. ‘De hond klimt of bijt niet in een lantaarnpaal’ aldus Gaus ‘een stokstijve lantaarnpaal levert voor het beest geen gevaar op. De pitbull druipt dus af.’

Ik moest hieraan denken toen ik onlangs in de Volkskrant een interview las met heer Hans de Boer, voorzitter van onze grootste werkgeversorganisatie. Hij suggereerde dat ‘labbekakken’ met een uitkering en een hoge opleiding maar asperges moesten gaan steken. Ze moeten, hoe dan ook aan het werk en wat is er op tegen om ‘lekker in het zonnetje met een leuk muziekje op de radio’ in de Limburgse aarde te steken om er het witte goud te delven? Bijstandsuitkeringstrekkers moeten in de ogen van deze De Boer sowieso snel aan de slag en dat doe je door de uitkering te verlagen, want die is exorbitant hoog en prikkelt dus niet om aan het werk te gaan.

Ons landelijk opperhoofd, Mark Rutte, had laatst ook al zo’n oprisping. Hij vindt het maar niks dat iemand die werkloos wordt dezelfde dag al bij het UWV op de stoep staat om zijn hand op te houden. De ‘dikke ik’ die liever lui is dan moe.

Waar ik vooral moeite mee heb is niet dat ze feitelijke onjuistheden debiteren, want die zijn vrij makkelijk aan te tonen, maar het is de zeikerige en rabiate toon die ze aanslaan. Een toon die in Nederland zo langzamerhand de muziek maakt met een staande ovatie. Een gestaalde toon die steeds luider klinkt: heavy death metal.

Het zijn namelijk wel hotemetoten die een vocabulaire gebruiken waar een populist van het ergste soort zich niet voor hoeft te schamen. Ze scheppen een kloterig beeld van mensen die door de crisis (veroorzaakt door welke ‘Dikke Ikken’ ook al weer, meneer Rutte?), met nagenoeg lege handen aan de kant staan. Mensen die niks liever willen dan weer in een fatsoenlijke baan aan de slag gaan, die ook graag weer sociale contacten willen, die niets liever willen dan een zinvolle invulling aan hun leven geven en die graag hun gezin op een fatsoenlijke manier willen onderhouden. Echter een navrant bestaan in de marge is hun deel. En dan worden ze door de goegemeente ook nog eens voor labbekakken uitgemaakt, luiwammesen en profiteurs, die je niet alleen hun eer maar ook hun geld af moet pakken zodat ze volledig gemarginaliseerd worden. Buitengesloten, paria’s van onze moderne samenleving. Het woord beschaving durf ik in dit verband al niet meer te gebruiken.

Deze De Boer zou er beter aan doen zijn werk, waarvoor hij ongetwijfeld vorstelijk betaald wordt, eens goed te gaan doen. Was er met de werkgevers niet een afspraak gemaakt om honderdduizend banen te creëren voor mensen met een arbeidsbeperking? 'Daar komt voorlopig niets van terecht. In alle eerlijkheid, ik heb momenteel niks te bieden' aldus deze De Boer in de Volkskrant. Wie is nou een labbekak? Stop met het uit de neus kanen, meneer De Boer, strooi uw snotjes niet willekeurig in het rond. Plak ze onder uw bureau en ga eens wat doen!

Deze De Boer vindt dat driekwart van de bijstanders gewoon aan de slag moet. Welnu, meneer De Boer, dat zijn 318.500 mensen. We hebben in Nederland 124.700 vacatures. En meneer De Boer, hoe had u dat in het gareen willen hangen? Deze cijfers passen nog slechter op elkaar dan de lantaarnpaal en de pitbull. Overigens beweert deze De Boer dat er in Nederland 700.000 ww-ers zijn en 500.000 bijstanders. Het CBS komt gelukkig (?) tot andere getallen. Momenteel zijn er 430.500 mensen die een ww-uitkering ontvangen en 424.500 mensen met een bijstandsuitkering. Veel te veel natuurlijk, maar de getallen die meneer De Boer noemt, slaan als een hondendrol op een drumstel.

Arbeid moet lonen. Zeker. Wie zou het daar niet mee eens zijn? Maar dan gaat de pitbull verder, want als die eenmaal ergens zijn tanden in heeft gezet, laat ie niet meer los. Als de uitkeringen te hoog zijn, gaat geen hond meer werken. Tis zo simpel, een hondenbrein kan het nog aan. Ter informatie meneer De Boer: een alleenstaande die een uitkering ontvangt, verdient netto zo'n 68% van het loon dat hij zou krijgen als hij werk had (dat was ooit 92%). Dat zou niet prikkelen? Dat hapt een stuk uit je leven. En die hap moet volgens deze pitbull nog dieper, tot op het bot. Het verhaal dat het niet meer loont om te werken strookt voor geen meter met de data. Maar dat weet deze De Boer natuurlijk niet, mogelijk is hij het vergeten na het veelvuldig dineren met veel asperges en het drinken van dure wijnen die het witte goud voortreffelijk begeleiden.

Je zou kunnen vinden dat je deze De Boer, deze werkgeversvoorzitter, niet serieus moet nemen. Je zou kunnen vinden dat je je als lantaarnpaal moet gedragen tegen deze bijtend agressieve pitbull. Laat het van je afglijden, besteed er geen aandacht aan.

Dat zou je kunnen vinden en misschien is het ook wel wijs om boven de overduidelijke onzin van deze De Boer te staan. Maar wat vergat natte neus Gaus te melden: een dreigende pitbull valt dan misschien geen lantaarnpaal aan, hij tilt wel zijn poot op en zoekt er tegen. En wie druipt er dan af?

Gijs van Elk

Voorzitter CRR